

21 augustus 2022

(21st zondag door het jaar)

Francis Akkara o.p.

Er zijn laatsten die eersten en eersten die laatsten zullen zijn.

Beste broeders en zusters

In zijn verkondiging benadrukte Jezus voortdurend het belang van het Koninkrijk van God, en het evangelie van vandaag wijkt niet af van dit thema. Vandaag gaat Hij, zoals vorige week echter nog even verder met harde en dreigende woorden, deze keer over het Koninkrijk van God.

Lucas gebruikt vaak deze typische schrijftechniek waarbij iemand uit de menigte een vraag stelt, en Jezus op de vraag antwoordt. De gelijkenis van de nauwe deur is de derde gelijkenis in een reeks gelijkenissen die Jezus gebruikt om de Farizeeën te antwoorden. De eerste is het mosterdzaadje, dan het gist, en tenslotte de nauwe deur waar hij waarschuwt over hoe het is om het Koninkrijk van God binnen te gaan.

Er is nog een ander essentieel kenmerk van het evangelie van Lucas waar hij Jezus voorstelt als meer begripvol, vergevingsgezind en ondersteunend voor hen die het altijd moeilijk hebben gehad in het leven. Behalve in de passage van vandaag, Lucas gebruikt het beeld van de nauwe deur die onmogelijk te passeren is en ook dat men te laat komt. Dezelfde woorden vinden we bij Mattheüs die spreekt over gewezen en het knarsen van tanden.

Waarom gebruikte Lucas deze woorden in zijn geschriften? Waarom zo'n verandering van toon ten opzichte van zijn gebruikelijke benadering van de voorstelling van Jezus? Omdat Lucas in zijn gemeenschappen merkte dat laksheid, vermoeidheid en arrogantie waren binnengedrongen. Sommigen dachten dat ze al gered waren, en dat hun goede bedoelingen volstonden, dat God aan hun zijde stond.

Lucas zag het risico dat velen zouden worden buitengesloten en voelde zich verplicht het valse optimisme dat zich had verspreid, te weerleggen. We moeten dit in gedachten houden, anders kunnen we zijn woorden verkeerd begrijpen en ze beschouwen als informatie over wat er zal gebeuren aan het einde van de wereld.

De vragen die de Farizeeërs stelden, schijnen te wijzen op hun veronderstelling dat zij reeds deel uitmaakten van het Koninkrijk van God, terwijl zij er tekort in schoten. De woorden van Jezus zijn voor het heden, voor wie behoren tot het Koninkrijk hier en nu. Zij zijn een dringende uitnodiging om ons geestelijk leven te heroverwegen, omdat velen, ook onder ons, de illusie koesteren discipelen te zijn, maar het niet zijn.

Het is zoals wanneer we onze bagage maken om naar een luchthaven te gaan. We laten bepaalde dingen weg om die zo licht mogelijk te maken om comfortabel te reizen. Soms zelfs in die mate dat we het hoogstnoodzakelijke achterwege laten om plaats te maken voor wat wij belangrijk vinden. Op dezelfde manier maken wij, om tegemoet te komen aan onze eigen obsessies in het leven, soms onze bagage lichter en laten wij God weg om zelfgenoegzaam, vol van onszelf rond te kunnen reizen.

De heilige Ignatius noemt drie dingen, obsessies, die ons van God afhouden en ons beletten het levende leven te leiden - rijkdom, eer en trots. Rijkdom die leidt tot schulden omdat we meer geld willen dan we nodig hebben. Eer, waarbij we van anderen eisen dat ze naar ons opkijken. Voortdurend het gevoel koesteren dat we de eerste en de beste moeten zijn - trots, omdat we denken dat we de baas zijn over ons leven. Zo laten we minder ruimte over voor God

We zijn zo vervuld van deze drie dingen dat we God langzaam verwijderen, omdat we Hem als een verplichting beginnen te zien en Hem wegduwen voor ons eigen gemak.

Jezus wilde zijn toehoorders niet bang maken, maar zijn veroordeling is gericht tegen het lakse, inconsistente, hypocriete leven dat vandaag de dag wordt geleid door velen die zichzelf als zijn discipelen beschouwen. Maar zelfs in het aangezicht van zijn verontrustende woorden, weigeren vele gelovigen vandaag te veranderen.

Jezus had, in zijn poging om de vraag van de Farizeeën te beantwoorden, onjuist of misleidend kunnen zijn. Hij weigert de apocalyptische visionair te zijn en speculeert niet over het einde van de wereld en de eeuwige verlossing. Hij staat erop duidelijk te maken hoe men het Koninkrijk Gods binnengaat, dat wil zeggen, hoe ieder vandaag zijn discipel wordt en blijft. In feite benadrukt Jezus in deze passage dat, hoewel redding een gave van God is, het menselijke antwoord gehoorzaamheid aan God vereist. De beeldspraak van de smalle deur accentueert dit punt. Gods geschenk van verlossing is gratis, maar niet goedkoop.

Beste vrienden

In de tweede lezing, de brief aan de Hebreëën zegt de schrijver: "Kind, minacht de tucht van de Heer niet, laat u door zijn straf niet ontmoedigen... Want de Heer tuchtigt hen die Hij liefheeft, (zodat), op lange termijn levert ze voor degenen die zich door haar lieten vormende heilzame vrucht op van een heilig leven." Hoewel het woord van Jezus deze dag hard is, vraagt hij ons om ons niet te laten ontmoedigen; in plaats daarvan roept hij ons op om onze slappe handen omhoog te houden en onze wankelende knieën te sterken en om de weg te effenen die we gaan zodat het gekwetste lidmaat niet verder lijdt maar opnieuw sterk wordt. Amen.